

URZĄD PATENTOWY



BIBLIOTEKA

B 27d 1/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

## OPIS PATENTOWY

Nr 22034.

Kl. 38 c, 1/03.

Max Baumann  
(Coburg, Niemcy)  
i Wilhelm Woeckel  
(Norymberga, Niemcy).

**Pasta do fornierów.**

Zgłoszono 24 grudnia 1933 r.

Udzielono 26 sierpnia 1935 r.

Pasta, będąca przedmiotem wynalazku, różni się od znanych past do fornierów tem, że zawiera ciała, ścinające klej lub też utwardzające go.

Przez taki dodatek osiąga się to, że nawet przez najłżejsze pociągnięcie fornieru pastą według wynalazku uniemożliwione zostaje zlepianie się z fornierami nakładki w prasie do prasowania tych fornierów. Klej bowiem, przenikający od spodu przez pory fornieru pod ciśnieniem, wskutek zetknięcia się z tą pastą ścina się i tworzy masę nieprzepuszczalną, wskutek czego przesiąknięcie kleju przez fornier na zewnątrz staje się niemożliwe. Utworzona

w ten sposób warstwa zmienionego co do składu kleju nie przepuszcza wilgoci z warstw kleju, znajdujących się między poszczególnymi fornierami względnie fornierem a drewnem, dzięki czemu uzyskuje się znacznie większą nieprzepuszczalność wilgoci w fornierze, co wyraża się w praktyce tem, że bejcowanie fornieru w celu jego politurowania nie powoduje pęcznienia kleju w porach fornieru, jak to dotychczas miało miejsce, przyczem otrzymuje się bardziej równomierną politurę fornieru.

Stosowano już dodawanie bezpośrednio do kleju ciał, które czyniły go odpornym na działanie wilgoci, jednak dodatki takie

znacznie pomniejszały jego wartość, jako lepiszcza. Próbowano również przedmioty sklejone poddawać po sklejeniu działaniu gazów, ścinających klej lub utwardzających go. Jednak sposoby te okazały się w praktyce zbyt kłopotliwe i kosztowne. Pastę według wynalazku stosuje się albo jako tłuszczową powłokę na nakładkach w prasach do fornierów, albo do bezpośredniego powlekania fornierów.

Pasta do fornierów składa się zgodnie z wynalazkiem z obojętnych pod względem chemicznym maści, jak emulsyj tłuszczów, olejów, wosku, węglowodorów, soli potasowcowych kwasów tłuszczowych oraz ciał, ścinających lub utwardzających klej, jak np. formaldehydu, roztworu siarczanu potasowo-glinowego, roztworu heksametylenotetraminy. Pastę do fornierów można, zgodnie z wynalazkiem, przyrządzić przez zmieszanie jej składników według następujących proporcji.

Przykład I. 15 części wagowych obojętnego mydła,

35 części wagowych tłuszczu z wełny,  
30 części wagowych oleju wazelinowego,  
20 części wagowych roztworu formaldehydu.

Przykład II. 75 części wagowych podstawowej maści tłuszczowej,

25 części wagowych 50%-wego roztworu siarczanu potasowo-glinowego.

Przykład III. 80 części wagowych podstawowej maści tłuszczowej,

20 części wagowych roztworu heksametylenotetraminy.

#### Zastrzeżenia patentowe.

1. Pasta do fornierów, zawierająca obojętną pod względem chemicznym maść tłuszczową, znamienna tem, że zawiera ciała, ścinające lub utwardzające klej.

2. Pasta według zastrz. 1, znamienna tem, że składa się z 80 części wagowych maści tłuszczowej i 20 części wagowych roztworu formaldehydu.

3. Pasta według zastrz. 1, znamienna tem, że składa się z 75 części wagowych maści tłuszczowej i 25 części wagowych 50%-wego roztworu siarczanu potasowo-glinowego.

4. Pasta według zastrz. 1, znamienna tem, że składa się z 80 części wagowych maści tłuszczowej i 20 części wagowych 65%-wego roztworu heksametylenotetraminy.

5. Pasta według zastrz. 1—3, znamienna tem, że maść tłuszczowa składa się z 15 części wagowych chemicznie obojętnego mydła, 35 części wagowych tłuszczu z wełny i 30 części wagowych oleju wazelinowego.

Max Baumann.  
Wilhelm Woeckel.  
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,  
rzecznik patentowy.